

danne Udtalelser er afgivet af praktisk talt alle Kommuner, og det for hvert enkelt Arbejdes Vedkommende. Men det forekommer mig dog ejendommeligt, at alle Kommunerne skulde have været enige om at svare paa noget, der slet ikke har været spurgt om. Naar man gaar Skemaet omhyggeligt igennem, vil man deraf se, at den Pengemangel, som skulde være til Stede i Kommunerne og skulde hindre disse Arbejders Igangsættelse, alt i alt beløber sig til ikke en Gang 3 Mill. Kr. Til Trods herfor kommer Ministeren til Rigsdagen og anmoder om et Statslaan paa 8 Mill. Kr., for at han kan have disse Penge at udlaane til trængende Kommuner!

Jeg har endnu kun en enkelt Bemærkning til den højtærede Socialminister. Ministeren var ikke rigtig tilfreds med min Stemmeføring; min Stemme var blevet for skarp for den højtærede Minister, den skar ham i Ørerne, forstod jeg. Og han nævnte mig som mit Partis Ragekniv — tror jeg, det var. Ja, det gør saamænd ikke noget. Den højtærede Ministers Stemmeføring har ikke noget skarpt over sig, og jeg har overhovedet ikke noget at indvende imod den højtærede Ministers Stemmeføring eller hans Form. Men derimod har jeg ofte været mildest talt forbløffet over Hulheden i den højtærede Ministers Taler og den aandelige Tomhed, som de er Udtryk for. Men jeg vender mig til Ragekniven. En Ragekniv har for mig ikke noget ubehageligt ved sig. De fleste af os ønsker jo at finde vort eget smukke og gode Udseende igen, naar Skægget bliver for langt, og saa holder vi af at anvende Ragekniven og gør det i Almindelighed paa en fornuftig og god Maade. Og jeg er ikke helt sikker paa, om det ikke ogsaa vilde være gavnligt for den højtærede Socialminister at komme under Rageknivens Behandling en enkelt Gang.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard havde fundet ud af, at „Berlingske Tidende“ havde givet mig en Receipt, efter hvilken den Tale, jeg holdt her ved tredie Behandling, skulde holdes. Jeg vil gerne i den Anledning bede det ærede Medlem Hr. Dahlgaard om at paavise, hvor der var nogen Forskel mellem paa den ene Side den Tale, jeg holdt ved dette Lovforslags første Behandling, og hele Tankerækken i denne Tale og paa den anden Side den Tale, jeg har holdt her ved tredie Behandling. Thi hvis det ærede Medlem Hr. Dahlgaard kan paavise en saadan Forskel, saa kan der være Mening i hans

Tale om en Receipt, men ellers ikke, medmindre Aarsagen til hans Udtalelse skulde være den, at det ærede Medlem selv er vant til at tale efter Receipt, ikke efter „Berlingske Tidende“s, men vel snarere efter „Skive Folkeblad“s Receipt; og hvis man ser paa Tonen, baade hos dette Blad og hos det ærede Medlem, kan der maaske være ikke saa lidt om, at det ærede Medlem tidt taler efter Receipt.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at det var ubestrideligt, at dette Forslag kunde faa væsentlig Betydning. Ja, baade det ærede Medlem Hr. Slebsager og jeg har gentagne Gange bestridt det, og jeg for mit Vedkommende har i hvert Fald adskillige Gange anmodet den højtærede Socialminister om at svare paa det Spørgsmaal: Men kan disse Arbejder da ikke komme i Gang i Henhold til gældende Lov? Jeg har spurgt om det i Udvalget, jeg har paavist i Udvalget og her i Salen, at vi har faaet et intetsigende Svar fra Socialministeriet, og jeg har gentaget mit Spørgsmaal til Ministeren her i Salen, men jeg har endnu ikke kunnet faa noget Svar.

Den Betydning, som dette Forslag skulde have, var — og jeg kunde forstaa det, hvis man understregede dette —, at det kunde give noget mere, end der kan naas ved den gældende Lov, men det er der ikke paavist det fjerneste om. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at det radikale Venstre og dets Udvalgsrepræsentanter havde været villige til den videst gaaende Forhandling angaaende dette Forslag. Jeg tror, at jeg kan have Lov til at sige, at der er ikke mange, der har mærket meget til denne Villighed fra det ærede Medlems og hans Partis Side. Men dernæst nævnte det ærede Medlem Hr. Dahlgaard de Tal, som allerede det ærede Medlem Hr. Slebsager havde nævnt, Tallene paa de mægtige Arbejder og de mange Millioner, der var anvendt til Arbejde i Ministeriet Neergaards Tid. Hvad viser nu egentlig det? Viser det, naar man tænker paa den mægtige Arbejdsløshed, vi havde den Gang, andet end dette, hvor ringe Betydning Iværksættelse af offentlige Arbejder har som en virkelig Modvægt mod Arbejdsløsheden? Og derfor kunde der være Grund til at stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard: Vil det ærede Medlem, naar han maa erkende dette, og vil det ærede Medlems Parti være med til at gøre andet for at modvirke Arbejdsløsheden end just at sætte Nødhjælpsarbejder i Gang?

Baade det ærede Medlem Hr. Dahl-